

compescendi methodum, sed paratam in casus singulos & exercitio multo partam, acquirendæ terrenæ felicitatis, aut veriùs evitandæ quantum fieri potest, humanæ miseriæ, Prudentiam (optimam ac utilissimam humanarum rerum cognitionem) consecrari: opus sanè excellentissimum, & quo non aliud homine dignius, θεῶν καὶ δαιμόνιον ὄντως χρῆμα, complures omni ævo sunt aggressi Viri Celebres & ingeniosi; non eâdem viâ tamen nec eodem consilio, sed diversâ, ut erant ingenio diversi, ratione.

II. Ut enim eos nunc taceam, qui, ἀντιδιδάκτοι quasi & aliorum operâ non indigi, suo solius ingenio Naturæ arcana recludere omnia, veritatis absconditæ claustra perumpere, quæ ignorant cæteri adinvenire, non tam valuerunt aut verà tentarunt, quàm ausi talia & valere videri arroganter voluerunt, in magno cæterorum numero paucissimos; silentio quoque involvam istis è diametro adversos, sive veteres sive recentiores, scepticos ac dubitatores, qui vel à se vel ab aliis veri certiq; quippiam aut inventum esse unquam aut inveniri posse desperanter negarunt, aut hodienum negant; reliquorum certè ingentem numerum ad duo saltem capita generalia revocare non incongruè licebit; eorum putata, qui duci quàm ire malebant, & præeuntem magistrum affectu foemineo ita sequebantur, ut omne suum studium in dogmatibus ac hypothefibus ipsi familiaribus rectè percipiendis ac interpretandis, adversus contrasentientes mordicus defendendis, horumque contrariis opinionibus acriter impugnandis ac refutandis, collocarent; & illorum, qui ab unius ore pendere, aut in verba unius Magistri jurare nolentes, ex ore scriptisve Doctorum quorumcunque, quicquid veri boniq;, non docentis Autoritate, sed argumentorum pondere ac demonstrationum ἀνάγκη convicti, cognovissent, in horrea sua colligebant, adeoque, de suo subinde, quantum poterant addentes, oculis suis potius, quàm alienis, videre sustinebant.

III. Prius